

MOLITVOM DO ZDRAVLJA

PIŠE: MR. SC. FRA IVO PAVIĆ
SNIMILA: RUŽICA ŠILIĆ

Savršeno ozdravljenje čovjek postiže kad u svome životu susretne Boga

Zašto pišem o molitvi do zdravlja? Jedan od razloga je taj što se danas o toj temi malo govori, a još manje za zdravje moli. Pojam zdravje dolazi od latinske riječi *salus*. Odatile talijanska riječ zdravje - *la salute*. Na grčkom riječ *holos* - znači biti zdrav ili cijelovit.

Svi se narodi svijeta, pozdravljaju riječima koje izražavaju želju da se ostvari najveće zemaljsko dobro: *zdravje*: „Zdravo!“, „Pozdravljen!“, „Zdravstvuj!“, „Salve!“, „Heil!“, „Salud!“, „Ave“, „Na zdravlje“, itd.

Kod nas postoji izraz „pučati od zdravlja“. U Bibliji zdravje je izravno povezano sa spasenjem, a spasenje dolazi od Boga. Prema tome: biti zdrav značilo bi biti spašen. I obrnuto! Neki engleski prijevodi Biblije grčku riječ *sozo* spasenje, koja se pojavljuje 92 puta u Novom zavjetu, prevode sa zdravje. Prema tome kad god se susreće u Bibliji riječ spasenje, spasiti ona se može prevesti i kao zdravje, ozdraviti u njegovu najširem značenju. Kako tumačimo malo dalje. Apostol Pavao kaže: „Ja se ne stidim Evandjela, jer ono je sila Božja za spasenje/zdravje svakom vjerniku“ (Usp Rim 1,16).

S druge pak strane, riječ bolest ili nesreća, nevolja ili tjelesna mana, nedjelo ili grijeh dolazi od lat. riječi *malum*.¹ Odatile talijanska imenica *la malattia* - bolest, koja ima isti korijen s imenicom *Maligno* - *zli duh*. To onda znači da od Boga dolazi zdravje i svako dobro, a od zlog duha bolest i druga zlo.

Što je zdravlje?

Svjetska zdravstvena organizacija daje sljedeću definiciju: „Zdravje je stanje potpunog tjelesnog, mentalnog i duševnog blagostanja, a ne tek kako se često misli samo odsutnost bolesti i iznemoglosti.“ Ta nas definicija podsjeća da se na zdravje gleda kao na cijelovitost osobe i kvalitetu njezina života. Ukratko, riječ „zdravje“ odnosi se na sveukupni sklad osobe, bilo u odnosu prema sebi samom, ili prema svijetu u kojem živi, dok je „ozdravljenje“ čin, ili niz čina, koji dovode do toga sklada. Često se mogu čuti parole: „Zdravje je najvažnije“. „Da je zdravje, bit će svega“. Svakako. Zdravje je važno i ono je velik dar Božji, ali nije najveći. Ono ne smije biti bog kojemu se klanjam. Postoji opasnost obožavanja zdravlja. U našoj kulturni danas je prisutan „kult zdravlja“. To znači: htjeti biti zdrav po svaku cijenu.

Stari su Latini rekli: „*Mens sana in corpore sano - Zdrav duh u zdravom tijelu*.“ Zato u životu treba posvetiti veliku pažnju i tjelesnom i duhovnom zdravlju. Ali, najprije duhovno.

Kadikad mnogi kršćani samo od medicine očekuju spas i lijek za životne teškoće. Istina je da sveti Pavao kaže: Nitko nije nikada prezirao vlastito tijelo, te je stoga važno voljeti tijelo. Ali ponekad je briga o tijelu pretjerana i u sebi nosi opasnosti. Sve reklame, primjerice, pokazuju nam lijepo tijelo; rijetko pokazuju starije osobe koje trpe. Važniji od tijela je Bog, duh, volja, sloboda, život vječni... Jer što vrijedi zdravo tijelo, ako je duša bolesna ili ako propadne.

Kršćansko ozdravljenje znači puno više

Što se tiče molitve za zdravlje, ili službe ozdravljanja u Crkvi, postoji opasnost da ih shvatimo kao molitvu svedenu samo za fizičke ili duhovne bolesti. Kršćansko ozdravljenje znači puno više od toga. Ono uključuje: *nacionalni i međunarodni mir, društvenu pravednost, slobodu od tlačenja, zdrav odnos s Bogom i bližnjima, bezuvjetno oprštanje, ozdravljenje duha, duše i tijela, oslobođanje od utjecaja zla, financijski prosperitet, blagoslov u potomstvu, dug život itd.*

Na međunarodnoj razini Francis MacNutt smatra se jednim od vodećih autoriteta u službi ozdravljanja u katoličkoj Crkvi. U svojoj knjizi: „Kako je Crkva skoro ubila molitvu za ozdravljenje“ tvrdi da Crkva pre malo moli za zdravlje bolesnih i da je to „gotovo savršen zločin: kako je Crkva skoro ubila molitvu za ozdravljenje“². A znamo da svaki čovjek čezne za zdravljem i srećom. Rekao bih da svatko ima potrebu za Bogom koji ozdravlja. Bog je nepresušan ocean života i zdravlja. Moliti za zdravlje znači ući u taj nepresušni ocean.

Danas mnogi teolozi često svojim nezdravim učenjem i izvrnutim izjavama povećavaju zbumjenost u narodu kad kažu: „za bolesti tijela imamo bolnice i liječnike, a za duhovne bolesti imamo crkve i isповjednike.³ Međutim, oni zaboravljaju Kristovu zapovijed: „Propovijedajte radost, istjerujte zloduhe, liječite bolesnike“. (usp. Mk 16, 16-18).

Možemo se složiti s mišljenjem poznatog francuskog teologa R. Laurentina: „Crkva se neslužbeno odrekla terapeutske djelatnosti ozdravljenja po molitvi i stvar prepustila medicini i liječnicima, kao što je Krist carevo prepustio caru.“⁴ I dalje nastavlja isti autor: Takav nemar i napuštanje svoje vlastite funkcije koristio je najviše alternativnoj medicini koja se vrtoglavu širi. Koliko danas ima alternativaca, nadriličnika, iscjelitelja, astrologa, bioenergetičara, radiestezista, reikista, vidovnjaka itd.?

Rekao bih da se svijet danas „pomamio“ za takvom vrstom „liječenja“. Dosta je samo uključiti televiziju, ili pogledati u novine i vidjet ćemo „iscjelitelje“ koji govore o bolestima i o najboljem načinu da ih se izlječi. Svi oni redovito ordiniraju. Za njih nema praznika, ni nedjelje, ni petka ni sveca. Država ih ne kontrolira. Po najnovijim statistikama u „katoličkoj Italiji“ ima ih sto tisuća. Nedavno je časopis „Globus“ donio podatak da u Hrvatskoj postoji oko deset tisuća враčeva („onih koji pomažu“)⁵. „Gotovo svi vidovnjaci posluju na crno, ne plaćaju porez i ne vode nikakve poslovne knjige. Njihovo je tržište golemo jer praznovjerje u načelu nije uvjetovano obrzbom i imovnim stanjem“. Nevjerojatno! Neke statistike govore da ih ima dvostruko više nego liječnika! Što tu čini ministarstvo zdravstva? Je li dopušteno varati bližnjega?

Bolesnici traže svjetlo na pogrešnom mjestu

Bolesnici kod njih traže ono što u Crkvi i službenoj medicini ne nalaze. Istina je, kad su ljudi izgubljeni, neljubljeni, bolesni, zavedeni te se „osjećaju kao ovce bez pastira“ i traže izlaz, traže svjetlo ali često na pogrešnom mjestu i kod pogrešnih ljudi.

2 Usp. F. MacNutt, *The Nearly Perfect Crime: How the Church almost Killed the Ministry of Healing*, Michigan 2005.

3 Usp. M. La Grua, *La guarigione carismatica*, Alleluja b. 5-6 (1985), 4.

4 Usp. R. Laurentin, *Karizmatička obnova*, Zagreb, 1979, 139.

5 A. Anić, «Hrvati narod s tisuću враčeva», *Globus* br. 654, 20.6.2003, 51.

Nisu ni svjesni koje posljedice mogu biti za dušu i tijelo kod odlaska jednom takvom „iscjelitelju“ „šamanu“ ili bolje reći „vraču“. Predstavljaju se izvana u „ovčjem runu, a iznutra su vuci grabežljivci“. Jedan mi je čovjek priznao damu se - kad je samo jedanput išao na tretman kod reiki majstorice - sin teško razbolio i da mu je sve u životu krenulo naopako.

Dok sam nedavno molio za jednu ženu, pala je na zemlju i počela naglas vikati. U molitvi mi je došlo da se radi o duhu reikija. Ona mi je potvrdila da je inicirana u treći stupanj reikija, a sva njezina djeca u prvi. Tražio sam da se odrekne duha reikija. Budući da se ona inicijacijom u reiki ekskomunicirala iz Crkve rekao sam joj da se treba javiti svome župniku da je ponovno uvede u katoličku Crkvu po propisanom obredu za one koji su bili u reikiju.⁶

Nažalost, danas nadriličnike koji su svoju dušu prodali đavlu podržavaju i reklamiraju mediji. Na internetu je prisutan čitav niz različitih takvih ponuda u kojima središnju ulogu nema ni Bog, niti bolesnik, nego „iscjelitelj“ i njegove čudotvorne moći. Da bi se izbjegla bilo kakva usporedba s onima koji mole u Ime Isusovo za zdravlje i s tzv. iscjeliteljima, treba biti poniran, poslušan i potpuno vjeran učiteljstvu Crkve. Isus je rekao: „Poznat ćete ih po plodovima“. Moliti za zdravlje bolesnih služba je poniznosti i milosrđa. I stoga, moliti za bolesnike da ozdrave u Isusovo ime znak je da njegovo utjelovljenje uzimamo ozbiljno jer utjelovljenje znači da je Bog ovdje, da ga duboko dira naša patnja.

Pomoć koju može pružiti Crkva ne daje, doduše, odgovor na sva pitanja. Ali nije trebalo napuštati ono što Crkvi i kršćanima pripada: da se toliki ljudi ne prepuste očaju. Terapeutko poslanje, što ga je Isus povjerio svojim učenicima, ostaje i danas oživljuje Crkvu. One koji se na tom području angažiraju, ne treba gušiti, već disciplinirati i pomoći im jer je svako eliminiranje i ignoriranje štetno, nezdravo i nije u duhu evanđelja. S jedne strane mislim da Crkva danas puno gubi tj. da nije dovoljno uvjerljiva u svojim propovijedima i katehezama jer ne koristi dovoljno Isusovu moć ozdravljanja bolesnih. Naravno, to ne znači da je terapeutka djelatnost jedina kojom se Crkva treba baviti. A s druge strane svaki bolesnik, kao član tijela Kristova ima pravo tražiti od Crkve da iskoristi sva moguća raspoloživa sredstva protiv njegove bolesti. Nažalost, svjedoci smo da nije tako. Za većinu bolesti danas se kaže da je to volja Božja. Ne bih se složio s time.

Naime, tražiti ozdravljenje po molitvi, ne znači moliti protiv volje Božje. Ljudi ne žele biti bolesni. Jer kako protumačiti da odmah žure liječniku tražeći ozdravljenje. Ako je volja Božja

6 Riječ *reiki* japanskog je podrijetla: *rei* označava nešto sveto, sveopći ili transcendentálni duh, ili bitak, a *ki* označava energiju životne sile. *Reiki* je, dakle, univerzalna energija životne sile ili, jednostavno, „Univerzalna Životna Energija“. *Reiki* se predstavlja kao prirodnja iscjeliteljska metoda koja lječi drevnom tehnikom iskoristavanja bazične sile prirode. Želi čovječanstvo uskladiti s „Univerzalnom Životnom Energijom“, uravnotežiti energiju u tijelu, povećati energiju, kreativnost i svjesnost, osloboditi potisnute emocije i ukloniti stres, ukloniti uzroke bolesti i, naposljetku, iscjeliti. Nespojiv je s katoličkom vjerom. (J. Blažević) Nadbiskupski duhovni stol u Zagrebu 24. rujna 2008. (br. 2553/2008). izdao je slijedeću uputu: „Budući da je osoba koja prođe inicijaciju u reiki otpala od katoličke vjere i time upala u izopćenje, valja podsjetiti da svećenici za određenje od cenzure izopćenja moraju zatražiti ovlast od ordinarijata kako bi takve osobe mogli odrješiti od cenzure (vidi: Red pokore, KS, Zagreb 1975., 193; Službeni vjesnik Zagrebačke nadbiskupije, br. 1/1991., 12; br 2/1993., 61.)“

da budemo bolesni, medicina nema nikakvog smisla, kao ni liječničko zvanje, jer bi traženje ozdravljenja bilo protiv Božjega plana. Onda ne bismo smjeli uzimati ni tabletu protiv glavobolje! Nasreću, volja je Božja da budemo zdravi u duhu, duši i tijelu, a to opet ne znači da uopće neće biti bolesnih osoba. Tražiti ozdravljenje pomoću molitve duboka je ljudska potreba i želja. Primjerice, normalno je da majka traži ozdravljenje za svog bolesnog sina. Ozdravljenja su važna jer su plodonosna za narod! Volja Božja je da njegova djeca budu fizički jaka i zdrava. Bog ne samo da postoji već nas i ozdravlja i uz to želi da ostanemo zdravi!

Bog je činitelj čudes

Jedanput smo prije molitve za bolesnike dobili proroštvo: *Ta, kakav bih ja bio Bog kad vam se ne bih smilovao i iskazao vam ljubav! Moja jedina želja je da budete sretni i zdravi, da već sada osjetite predokus Neba u koje vas sve pozivam!* U tim se riječima vidi kako Bog još više čezne za čovjekovim zdravljem i srećom. To je u njegovog naravi. Bog je činitelj čudesa. Svi ozbiljni komentatori Biblije uče da je Isus činio prava čudesu. „Čudo je dijete vjere, njoj najdraže, ali joj danas zadaje najviše brige“ (Goethe).

Ozdravljajući bolesne liječnici postaju poslušni Kristovoj zapovijedi ljubavi prema bližnjemu, naglašava MacNutt, i dodaje da Bog redovito želi da ljudi ozdrave od svoje bolesti i da to ne znači htjeti kršćanstvo bez križa, nego kršćanstvo kakvo ne navijestio sam Isus i njegovi učenici, gdje se trpljenje i bolest promatra kao zlo.⁷

Kad se govori o zdravlju, misli se na cijelovito čovjekovo zdravlje kao što kaže sveti Pavao: „A sam Bog, izvor mira, neka vas potpuno posveti. I neka se cijelo vaše biće - duh, duša i tijelo - sačuva besprijeckornim za dolazak Gospodina našega Isusa Krista! Vjeran je onaj koji vas je pozvao, on će to i učiniti“ (1 Sol 5,23-24).

Riječ mir, na hebrejskom *šalom*, znači i mir i dobro, blagostanje i zdravlje istodobno, dakle, „neka vas posvema“ - cijelovito, u potpunosti ozdravi, a korijen riječi upućuje i na spasenje. Isus nije došao samo kao duhovni Spasitelj, nego kao Spasitelj čitava čovjeka. On ne liječi samo površno i nepotpuno nego cijelovito. Barbara Schlemon, katolička medicinska sestra, majka petro djece, liječila je u ime Isusovo pomoću molitve i poučavala druge kako će moliti i u ime Isusovo ozdravljati bolesne. U svojoj knjizi „Molite da ozdravite“ napisala je: „Ni najmanje ne sumnjam da Gospodin želi zdravlje svakome od nas, ali on će ga dati kome on hoće, kako on hoće i kad on hoće. Iako ima sve više i više izgrađenih bolnica, liječnici nisu u mogućnosti držati korak s potrebama povećanog broja stanovništva, a još se mnoge bolesti smatraju neizlječivima“⁸.

U knjizi „Oslobodenje i unutarnje ozdravljenje“ John Sandford daje vrlo zanimljiv primjer učinkovitosti molitve: Agnes Sandford dobila je dar molitve za tjelesno ozdravljenje. Kao medicinska sestra „u sivom,“ gurajući kolica s bombonima i novinama, razgovarala je s ranjenicima potajno se moljeći za njih. Iz tih molitava proizšla su čudesna ozdravljenja. Tako je naišla na mladog Židova Harryja Goldsmitha. Kost na nozi bila mu je odlomljena u dužini od devet centimetara. Molila je za njega i naučila ga kako da i sam moli. Umjesto da mu nogu bude amputirana, narasla mu je kost! Tijekom tog razdoblja postao je kršćanin.⁹

Brigite Meehan, autorica brojnih knjiga na ovu temu, izjavljuje: „Plan Božji je: pomiriti, ozdraviti i dati sve ono što je dobro, a sve to nastavlja se u vječnosti, koja počinje već danas s ozdravljenjem srca, tijela i duha.“¹⁰ A. Jaramillo ima zaista pravo kad kaže: „Ovaj svijet, koji je tako bolestan u duhu duši i tijelu bolje će upoznati Isusa i njemu se približiti kad shvati da on i danas liječi kao i nekada. Isus nas ljubi snagom koju je dobio od Oca tako da nas ozdravlja i daje sve što nam je potrebno“¹¹ Zar nije Isus rekao: „Došao sam da imate život i da ga imate u izobilju“ (usp. Iv 10,10)?

Ako kao kršćani vjerujemo da Gospodin stanuje u nama, ne treba da se čudimo kad bolesnici po našoj molitvi ozdrave. Treba se čuditi ako bolesnici po našoj molitvi ne ozdrave. Molitva za ozdravljenje je legitimna i treba je prakticirati, kaže M. Čunčić i to dokazuje, između ostalog, na temelju liturgijskih molitava.¹² Moliti za zdravlje srce je evanđelja. Ljudi i danas ozdravljaju pomoću molitve kao i prije. Postoji povijesni kontinuitet. Ozdravljenja su svakidašnja i normalna pojava. Isus nam je u tome savršen uzor. On je rekao: „Daš sam vam primjer, da i vi činite kako ja učinih vama“ (Iv 13,15). Ili: „Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se! Jer

8 B. L. Shlemon, *Molite da ozdravite*, Jelsa 1995, 16.

9 J. & M. Sandford, *Oslobodenje i nutarnje iscjeljenje*, Požega 2004, 89.

10 B. M. Meehan, *Il potere di guarigione della preghiera*, Milano, 2001, 5 i 55.

11 A. U. Jaramillo, *Gesù guarisce oggi*, Mantova 1988, 9.

12 M. Čunčić, *Vjerom do zdravlja*, Đakovo 2001, 14 i dalje.

svaki koji moli, prima; tko traži, nalazi, i tko kuca, otvara mu se“ (Mt 7,7-8). Najvažnije je imati vjeru u Božju moć da može ozdraviti sve naše bolesti, bilo tjelesne bilo duševne, bilo da se smatraju izlječivima, ili neizlječivima.

Sjećam se prije nekoliko godina jedne muslimanke koja se obratila na duhovnoj obnovi jer je vidjela brojna ozdravljenja i znakove koje je Gospodin činio. Kad se krstila uzela je ime Lucija - ona koja svijetli! Aleluja! Smatram službu ozdravljenja danas najvećom prilikom za Crkvu kroz koju ona može navijestiti cjelovito evanđelje i evangelizirati svijet. Danas ima oko tri milijarde ljudi koji ne vjeruju u Krista.

Dar ozdravljanja nije znak svetosti osobe

Važno je naglasiti da dar ozdravljanja nije znak svetosti osobe jer taj dar može imati i onaj tko je nesavršen i slab. U različitim molitvenicima preporučuje se bolesnicima da sami mole za svoje ozdravljenje, na primjer: „Molim te Gospodine da učiniš čudo na mojoj tijelu i na mojoj duši i da ih izlijeciš“.¹³ Prema tome za zdravlje ne mole samo sveci.

Oni koji negiraju ozdravljenja po molitvi, negiraju na neki način i stav Crkve koja čudesna ozdravljenja po zagovoru služu Božjih ubraja među svjedočanstva za njihovo proglašenje svetima. Znamo da se prikupljaju svjedočanstva o čudesnim ozdravljenjima po zagovoru pape Ivana Pavla II. za njegovo proglašenje blaženim. Naime, Postulatura za beatifikaciju pape Wojtyle, koju vodi don **Slawomir Oder**, bilježi više od dvadeset tisuća svakodnevnih posjeta njegovu grobu i desetke tisuća zavjetnih darova, fotografija i darova. Više od svega, ipak, zapanjuje broj prijavljenih svjedočanstava koja govore o duhovnim i tjelesnim ozdravljenjima po zagovoru Ivana Pavla; samo u godini nakon njegove smrti bilo ih je više od dvije tisuće!

Tko bi negirao postojanje fenomena molitve za ozdravljenje, suprotstavio bi se biblijskoj i crkvenoj tradiciji jer su ozdravljenja duboko ukorijenjena u Bibliji i povijesti Crkve. Jedan od najdjelotvornijih načina izražavanja naše ljubavi prema Bogu i drugima jest moliti za ljudsko zdravlje i za njihove potrebe. Želi li Bog da budemo zdravi? Evanđelist Ivan odgovara na to pitanje umjesto nas: „Ljubljeni, (ljubljena) želim ti u svemu blagostanje i zdravlje“ (usp. 3 Iv 1,2). Sv. Ivan to piše Gaju, po-božnom vjerniku, koji hodi u istini obdržavajući sve kršćanske zapovijedi. Nadahnut Duhom Svetim Ivan naglašava volju Božju za ovog čovjeka: da živi u materijalnom blagostanju, i da bude fizički zdrav. Izvor blagostanja za fizičko i materijalno područje nalazi se u duši. Ako živimo onako kako je Gaj živio, Bog će biti s nama isto kao što je bio s njim.

Ipak, konačni cilj ozdravljenja u kršćanskem smislu ne može biti tek jednostavan povratak zdravlja, nego je riječ o ozdravljenju koje je usmjereno prema životu vječnom. Tu se krije bitna razlika između onih koji žele povratiti zdravlje po svaku cijenu, ne libeći se odlaska bilo kome, čak i osobama koje se bave magijom samo da zadobiju zdravlje, i istinskih kršćana koji zdravlje prose i očekuju isključivo od Boga, makar se za pomoć obratili i liječnicima.

Zasigurno možemo zaključiti da se vrhunsko i savršeno ozdravljenje postiže kad čovjek u svome životu susretne Boga. Samo pomirenje s Bogom može nam donijeti istinsko ozdravljenje, istinski život. Zato služba ozdravljanja i molitve za zdravlje treba ići za tim da stvori uvjete susreta s Bogom - a pored toga popravit će se i ljudsko zdravlje. Isus je rekao: „Tražite najprije kraljevstvo Božje, a sve ostalo će vam se nadodati“. I zdravlje.

Isus Krist je Gospodin koji te ozdravlja! (Dj 3, 12).

¹³ Molitva u bolesti, *Slavimo Boga*, Hrvatski katolički molitvenik i pjesmarica, Hrvatski nadbiskupički ured u Njemačkoj, Frankfurt, Knecht 1982,46.